17 Απριλίου 2015

Έχουμε αδιαλείπτως έναν πειρασμό μπροστά μας

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Γέροντα Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτη

Το να γνωρίζουμε την πονηρία των ανθρώπων, δηλαδή το κακό που κάνουν οι άλλοι, μικρό ή μεγάλο, μας αλλοιώνει την λογική, μας εξασθενίζει τις δυνάμεις μας, διότι δεν συμμαρτυρεί με τον Θεό. Τελικά έχουμε αδιαλείπτως έναν πειρασμό μπροστά μας.

Γι' αυτό δεν πρέπει να θέλουμε να μαθαίνουμε, να γνωρίζουμε τί κάνει ο άλλος. Αν έρθουν αν μου μιλήσουν για άλλους, θα τους κλείσω το στόμα ή θα σηκωθώ να φύγω. Και αν κάποιος έρθει να μου πει τον πόνο του, θα του πω, δεν έχεις Γέροντα; στον Γέροντά σου να μιλήσεις. Και αν μου απαντήσει ότι δεν έχει, θα του πω: Να βρεις!

Εγώ δεν είμαι Πνευματικός ... πήγαινε να βρεις έναν Πνευματικό που θα μπορεί να σε παρακολουθεί. Ξέφυγε δηλαδή εσύ την αμαρτία του άλλου. Όσο μένεις άτρωτος από τα κακά του άλλου, τον βοηθάς.

Διότι, μόλις ο άλλος σου πει κάτι κακό, αμέσως ξεπέφτει στα μάτια σου και μειώνεται η αγάπη σου, όσο και αν νομίζεις ότι τον βοηθάς. Έτσι είμαστε εμείς οι άνθρωποι. Καταστρέφεται όλως διόλου η αγάπη μας και προς τον Θεόν και προς τους ανθρώπους, εφ' όσον αναμειγνυόμεθα στην ιδιωτική ζωή τους. Αυτή είναι υπόθεση μόνο του αρμοδίου προσώπου και ποτέ εμού του μοναχού ή λαϊκού.

Το να αγαθοποιώ όσους με κακοποιούν, με οδηγεί στην ειρήνη. Διότι όλοι οι άνθρωποι τελικώς μας βάζουν προσκόμματα. Με έναν λόγο, με ένα βλέμμα, με το περπάτημά τους, με την χαρά τους, με την λύπη τους, παρεμβαίνουν στην πορεία μας. Γι’ αυτό χρειάζεται φόβος και τρόμος, μην τυχόν και αντιδράσωμε στα προσκόμματα που μας βάζουν και διασαλευθή η ειρήνη του νου και της καρδιάς μας, μήπως δηλαδή προκαλέσωμε τον χωρισμό από τον Θεόν. Χρειάζεται φόβος και τρόμος, μην τυχόν και περιφρονήσω τον αδελφό μου, μην τυχόν νομίζω ότι αυτός είναι υπεύθυνος για τις συμφορές μου, διότι αυτό είναι ξεπεσμός μου από τον Θεόν.

Ο άγιος Ισαάκ τονίζει: «Ουδέποτε φταίει ο άλλος για κάποιο παράπτωμα, πάντοτε φταις εσύ». Δεν σου φταίει ο άλλος επειδή εσύ κουράσθηκες, αμάρτησες, δυσπίστησες, αλλοιώθηκες. Βλέπεις κάποιον να τρώη με τα χέρια του και αγανακτείς. Αυτό δείχνει σαφώς ότι δεν άρχισες ακόμη την πνευματική σου ζωή. Η άσκησίς σου είναι στα προοίμια.

Για να μπορέσης να ξεπεράσης αυτούς του σκοπέλους, να αγαθοποιής όποιον σε κακοποιεί. Σκόρπα, όσο μπορείς, αγαθότητα. Είσαι στον κόσμο; Μπορείς να του βρεις δουλεία. Είσαι στο μοναστήρι; Εάν σε καταρασθή, να τον ευλογήσης, εάν σε χτυπήση από την δεξιά σιαγώνα, να του πης, χτύπα με και από την άλλη. Δείξε την αγάπη σου, ανάλογα με το πώς σου ανοίγει δρόμο ο ίδιος ο Θεός.

Παρουσιάζονται συνεχώς απρόοπτα ενώπιόν μας, διότι έχομε θέλημα και επιθυμίες. Τα απρόοπτα είναι αντίθετα προς το θέλημα και την επιθυμία μας, γι’ αυτό και μας φαίνονται απρόοπτα, στην ουσία όμως δεν είναι. Διότι άνθρωπος που αγαπά τον Θεόν προσδοκά τα πάντα και λέγει πάντοτε «γενηθήτω το θέλημά σου». Θα έρθη βροχή, λαίλαπα, χαλάζι, κεραυνός; «Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον». Επειδή αυτά κοστίζουν στην σαρκικότητά μας, γι’ αυτό εμείς τα βλέπομε ως απρόοπτα.

Για να μην ταράσσεσαι λοιπόν κάθε φορά και στεναχωριέσαι, για να μην αγωνιάς και προβληματίζεσαι, να τα περιμένης όλα, να μπορής να υπομένης ότι έρχεται. Πάντα να λες, καλώς ήλθες αρρώστια, καλώς ήλθες αποτυχία, καλώς ήλθες μαρτύριο. Αυτό φέρνει την πραότητα, άνευ της οποίας δεν μπορεί να υπάρχη καμία πνευματική ζωή.

Πηγές: plus.google.com– isagiastriados.com